

UKETSU

ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΛΟΚΥΡΗΣ

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδείας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Ξένη Λογοτεχνία

Σύγχρονη Ξένη Λογοτεχνία – 664

Uketsu, Παράξενες εικόνες

Τίτλος πρωτοτύπου: *Henna E*

Υπεύθυνη έκδοσης: Σταύρη Ιωαννίδου

Μετάφραση: Αντώνης Καλοκύρης

Διορθώσεις: Γιώργος Ανδρικόπουλος

Σελιδοποίηση: Παναγιώτης Βογιατζάκης

Σχεδιασμός εξωφύλλου: Luke Bird

Copyright© Uketsu, 2022

All rights reserved.

Greek translation rights arranged with Futabasha Publishers Ltd.
through EMILY BOOKS AGENCY LTD., Taiwan and Casanovas

& Lynch Literary Agency, Spain

Copyright© για την ελληνική γλώσσα Εκδόσεις Σ. Πατάκης

ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2024

Πρώτη έκδοση στην ιαπωνική γλώσσα από τις εκδόσεις

Futabasha Publishers Ltd., Τόκιο 2022

Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη,

Αθήνα, Μάιος 2026

KET Z687 ΚΕΠ 310/26

ISBN 978-618-07-1368-8

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ.
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665, ΦΑΞ: 210.36.50.069
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΟΡΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ – ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΚΤΕΟ),
570 09 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, ΦΑΞ: 2310.70.63.55
Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

«Λοιπόν, και τώρα θα σας δείξω μια εικόνα».

Η καθηγήτρια, η δρ Τόμικο Χάγκιο, στερέωσε ένα φύλλο χαρτί στον μαυροπίνακα της πανεπιστημιακής αίθουσας.

Έδειχνε τη ζωγραφιά καθώς μιλούσε.

«Όπως βλέπετε, τώρα πια διδάσκω κυρίως, όμως πριν αρχίσω να παραδίδω διαλέξεις σε νεαρά άτομα όπως εσείς, δούλευα ως ψυχολόγος. Έκανα ψυχοθεραπεία σε αρκετούς ασθενείς στη διάρκεια της καριέρας μου. Η εικόνα αυτή είναι αντίγραφο της ζωγραφιάς μιας από τις πρώτες ασθενείς μου. Ενός κοριτσιού. Για την ώρα, ας την αποκαλέσουμε: “Μικρή Α”. Όταν η Μικρή Α ήταν έντεκα ετών, συνελήφθη για τη δολοφονία της μητέρας της».

Εκείνες οι λέξεις, «δολοφονία της μητέρας της», προκάλεσαν ρίγος στους φοιτητές.

«Αποφάσισα να χρησιμοποιήσω μια άσκηση ζωγραφικής όταν ανέλαβα την ψυχανάλυσή της. Στην άσκηση ζωγραφικής ζητάμε από τον ασθενή να ζωγραφίσει κάτι συγκεκριμένο και χρησιμοποιούμε το αποτέλεσμα για να αναλύσουμε την ψυχική κατάσταση του ασθενούς. Όπως λένε, “Η ζωγραφική είναι ο καθρέφτης της ψυχής”, και μια ζωγραφιά μάς δίνει συχνά μία ιδέα για τον τρόπο σκέψης του καλλιτέχνη.

Συγκεκριμένα, ζωγραφιές με σπίτια, δέντρα και ανθρώπους μπορούν να είναι εντυπωσιακά αποκαλυπτικές. Λοιπόν, βρίσκει κανείς σας κάτι παράξενο σε αυτήν τη ζωγραφιά;»

Η δρ Χάγκιο κοίταξε γύρω στην αίθουσα.

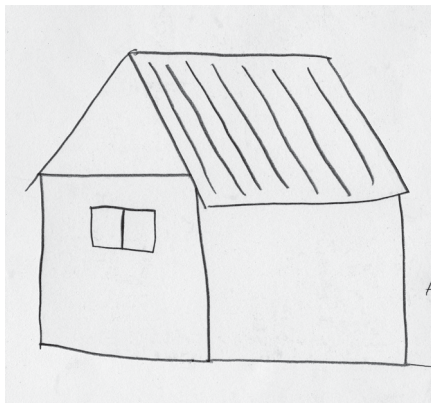
Οι φοιτητές παρατηρούσαν προσεκτικά την εικόνα στον μαυροπίνακα, με προβληματισμένες εκφράσεις.

«Υπάρχει κάτι που ξεχωρίζει; Με μια πρώτη ματιά, μάλλον δείχνει αρκετά συνηθισμένη. Όμως εδώ κι εκεί υπάρχουν ορισμένα ιδιαιτέρως ασυνήθιστα σημεία. Κατ' αρχάς, κοιτάξτε προσεκτικά το κορίτσι στο κέντρο της ζωγραφιάς. Ειδικά το στόμα της».

Η δρ Χάγκιο το έδειξε. «Είναι λιγάκι προχειροφτιαγμένο και μουτζουρωμένο. Η Μικρή Α δυσκολευόταν να πετύχει το στόμα και χρειάστηκε να το σβήσει και να το ζωγραφίσει ξανά και ξανά. Κατάφερε να ζωγραφίσει τα υπόλοιπα σημεία ομαλά, με την πρώτη προσπάθεια, γιατί λοιπόν έκανε διαρκώς λάθος με το στόμα; Αυτό μας προσφέρει ένα στοιχείο για να κατανοήσουμε την ψυχική της κατάσταση.

»Η μικρή Α ήταν θύμα κακοποίησης από τη μητέρα της» εξήγησε η δρ Χάγκιο. «Φαίνεται πως, όποτε ήταν σπίτι, πιεζόταν ώστε να χαμογελάει και να δείχνει χαρούμενη, για να μην εξοργίζει τη μητέρα της. Εσωτερικά ήταν φοβισμένη, όμως το πρόσωπό της έπρεπε να είναι πάντοτε γελαστό. Έστω και στα ψέματα. Σκεφτόταν: “Αν δεν χαμογελάσω όπως πρέπει, θα με δείρει”. Καθώς ζωγράφιζε το στόμα, θυμόταν αυτήν την αίσθηση, και την άγχωνε. Τα χέρια της έτρεμαν και δεν μπορούσε να ζωγραφίσει καλά. Ο εσωτερικός πόνος της αποκαλύπτεται επίσης στη ζωγραφιά του σπιτιού δίπλα στο κορίτσι». Για άλλη μια φορά έδειξε την εικόνα.

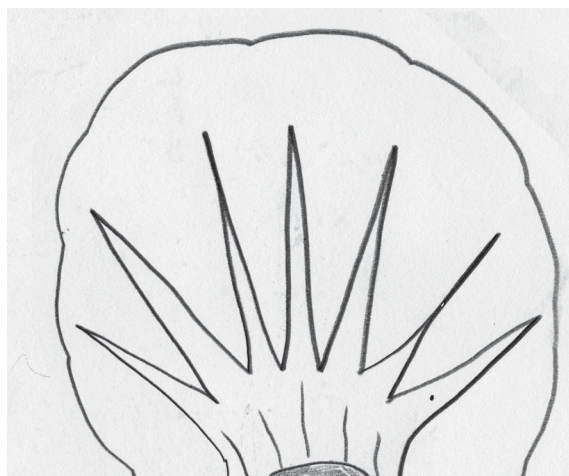

«Το σπίτι δεν έχει πόρτα. Χωρίς πόρτα, δεν μπορείς να μπεις μέσα, σωστά; Το σπίτι αντικατοπτρίζει ευθέως την καρδιά του κοριτσιού. “Δεν επιτρέπεται η είσοδος σε κανέναν”. “Θέλω να είμαι μόνη μου εδώ

μέσα”. Διαπιστώνουμε την επιθυμία της για ένα καταφύγιο από τον εξωτερικό κόσμο.

»Τέλος, θέλω να παρατηρήσετε πώς είναι ζωγραφισμένο το δέντρο.

»Οι άκρες των κλαδιών είναι αιχμηρές, σαν αγκά-

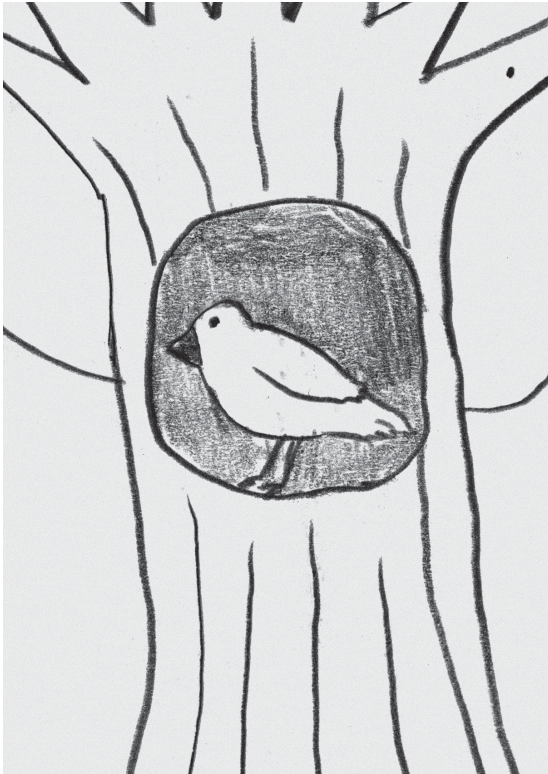
θια. Κάποιες φορές βλέπουμε αυτού του είδους το σχήμα σε ζωγραφιές εγκληματιών. Δείχνει να εκφράζει ένα εριστικό, επιθετικό πνεύμα. Λέει: “Θα σε πληγώσω” ή

“Θα σε τρυπήσω”. Τώρα, ως ψυχολόγος, όφειλα να λάβω υπόψη όλες αυτές τις πληροφορίες για να καταλήξω σε διάγνωση της ασθενούς».

Η δρ Χάγκιο κοιτούσε τους φοιτητές στα μάτια καθώς μιλούσε, αργά και προσεκτικά.

«Αφού κοίταξα τη ζωγραφιά, κατέληξα ότι η Μικρή Α είχε σοβαρές πιθανότητες επανένταξης. Καταλαβαίνετε γιατί; Κοιτάξτε ξανά το δέντρο. Αυτήν τη φορά μην κοιτάτε τα κλαδιά, αλλά εστιάστε στον κορμό. Ένα πουλάκι έχει τη φωλιά του εκεί, σε μια κουφάλα. Όσοι ζωγραφίζουν τέτοιες εικόνες εμφανίζουν μια επιθυμία να προστατέψουν και μια τάση προς την έντονη μητρική αγάπη. Εκφράζει την επιθυμία να υπερασπιστούν τους αδύναμους και να τους φτιάξουν ένα ασφαλές μέρος για να ζήσουν.

»Βαθιά μέσα στο ακανθώδες, επιθετικό πνεύμα της Μικρής Α κρύβεται μια καλοσυνάτη καρδιά. Αν

της προσφέραμε την ευκαιρία να έρθει σε επαφή με ζώα ή μικρά παιδιά, θα μπορούσαμε να ενθαρρύνουμε αυτήν την καλοσύνη και πιθανόν να ηρεμήσουμε το επιθετικό πνεύμα της. Έτσι σκεφτόμουν τότε, και εξακολουθώ ακόμα να πιστεύω ακράδαντα σε εκείνη τη διάγνωση. Απ' όσο γνωρίζω, η Μικρή Α είναι πλέον μία ευτυχισμένη μητέρα».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Η γυναίκα στον άνεμο	17
----------------------	----

ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Το μουτζουρωμένο δωμάτιο	73
--------------------------	----

ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

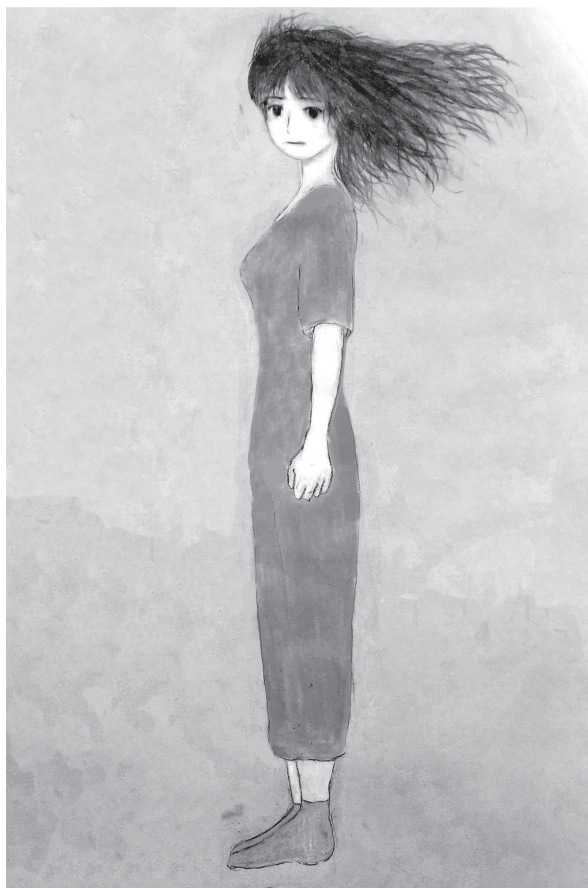
Το τελευταίο σκίτσο του καθηγητή Καλλιτεχνικών	139
---	-----

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Το πουλί, ασφαλές στο δέντρο	231
------------------------------	-----

ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Η γυναίκα στον άνεμο

Σουχέι Σασάκι, 19 Μαΐου 2014

Στο παράθυρο ενός παλιού διαμερίσματος σε μια εργατική γειτονιά του Τόκιο, ένα φως λαμπύριζε παρά την προχωρημένη ώρα.

Ο μόνος που κατοικούσε στο διαμέρισμα ήταν ο εικοσιενάχρονος Σουχέι Σασάκι, φοιτητής στο πανεπιστήμιο. Κανονικά έπρεπε να μελετάει για τις εξετάσεις ή να ασχολείται με το βιογραφικό του, καθώς σύντομα θα έψαχνε για δουλειά, όμως εκείνο το βράδυ το βλέμμα του ήταν καρφωμένο στην οθόνη του υπολογιστή του για διαφορετικό λόγο.

«Μάλλον αυτό είναι το ιστολόγιο που έλεγε ο Κουρίχαρα» μουρμούρισε σιγανά.

Ο Κουρίχαρα ήταν ένας νεότερος φοιτητής. Με τον Σασάκι ήταν μέλη της Παραφυσικής Λέσχης του πανεπιστημίου. Εκείνο το απόγευμα ο Σασάκι τον συνάντησε τυχαία στην καφετέρια του πανεπιστημίου και κατέληξαν να τρώνε παρέα. Ο Σασάκι ήταν πολύ απασχολημένος τώρα τελευταία με την αναζήτηση δουλειάς ώστε να πηγαίνει στις συναντήσεις της λέσχης, κι έτσι χάρηκε που τα έλεγε με τον φίλο του απ' τη λέσχη έπειτα από τόσο διάστημα αποχής.

Αφού είπαν τα νέα τους και κουβέντιασαν για μια προγραμματισμένη διήμερη εκδρομή με τη λέσχη, η κουβέντα στράφηκε όπως πάντα στο κοινό τους ενδιαφέρον για το αλλόκοτο και το ανεξήγητο.

«Λοιπόν, Σασάκι, συγκέντρωσες καμιά πληροφορία τώρα τελευταία;»

Ο Κουρίχαρα είχε μια περίεργη έκφραση καθώς μιλούσε. Στη λέσχη τους, με τον όρο «συγκέντρωση πληροφοριών» εννοούσαν ό,τι έβλεπαν ή διάβαζαν σχετικά με τα παραφυσικά φαινόμενα.

«Καμιά. Δεν προλάβαινα. Δεν έχω δει ταινίες, ούτε διάβασα βιβλία, ούτε καν έψαξα στο διαδίκτυο».

«Μάλιστα, σου έχω κάτι καλό. Πρόσφατα ανακάλυψα ένα πολύ παράξενο ιστολόγιο».

«Ιστολόγιο; Με τι θέμα;»

«Λέγεται *Οχ, το Ραχούν!* Με μια πρώτη ματιά δείχνει απολύτως φυσιολογικό, όμως κάτι τρέχει. Κάτι παράξενο. Σου εγγυώμαι ότι θα σου φέρει μια ανατριχίλα, τουλάχιστον, μπες λοιπόν να διαβάσεις».

«Μάλιστα...»

Απ' όσο τον ήξερε ο Σασάκι, ο Κουρίχαρα ήταν καλόβολος τύπος. Φαινόταν πάντα συγκρατημένος και δεν πολυανακατευόταν. Για να μιλάει λοιπόν με τέτοια βεβαιότητα, ο Σασάκι κατάλαβε ότι δεν γινόταν να το αγνοήσει.

* * *

12 π.μ. Ο μόνος ήχος ήταν το *τικ τακ* του ρολογιού του. Ο Σασάκι ξεροκατάπие μόλις άνοιξε το ιστολόγιο που του είχε πει ο Κουρίχαρα.

Ένωσε... νοσταλγία, αντί για ανησυχία. Κάποτε υπήρχαν πολλά ιστολόγια σαν αυτό.

Αχ, τα ιστολόγια. Η ιδέα, μια απλή ιστοσελίδα όπου οι άνθρωποι αναρτούσαν τις σκέψεις και τις φωτογραφίες τους, ήταν πια σχεδόν γραφική. Ο καθένας έφτιαχνε το δικό του διαφορετικά. Υπήρχαν κάθε είδους ιστολόγια: ορισμένα ήταν απλά ημερολόγια, άλλα ιστοσελίδες για χόμπι, κάποια συλλογές πολιτικών αναλύσεων καφενεύου... Υπήρχε τέτοια ελευθερία, που μια εποχή έβρισκες ιστολόγια «γραμμένα από» γάτες ή σπάτουλες ρυζιού. Όμως τα τελευταία χρόνια, η μόδα τους είχε περάσει και τώρα πια έβλεπες πολύ λιγότερα.

Κοιτώντας τον τίτλο, θα φανταζόσουν ότι συντάκτης ήταν κάποιος ονόματι Ρακούν, ένα ασυνήθιστο, υπαινικτικό όνομα. Προφανώς ψευδώνυμο.

Κι εκείνο το «Οχ, το» ήταν μια αποτυχημένη απόπειρα να φαίνεται αστείο. Μια από εκείνες τις χαζομάρες που αποτελούσαν σήμα κατατεθέν ενός συνηθισμένου, καθημερινού ημερολογίου.

Η πιο πρόσφατη δημοσίευση εμφανιζόταν κάτω από τον τίτλο. Η ημερομηνία ήταν 28 Νοεμβρίου του 2012. Δηλαδή πριν από περίπου ενάμιση χρόνο. Που σημαίνει ότι το ιστολόγιο δεν είχε ενημερωθεί έκτοτε.

Η δημοσίευση ανέφερε:

«Σε εκείνη που αγαπάω περισσότερο» 28/11/2012

Από σήμερα σταματάω να ενημερώνω το ιστολόγιο.

Επιτέλους κατάλαβα το μυστικό αυτών των τριών ζωγραφιών.

Δεν μπορώ να φανταστώ τον πόνο που υπέφερες.

Ούτε να κατανοήσω το βάθος της όποιας αμαρτίας διέπραξες.

Δεν μπορώ να σε συγχωρέσω. Παρ' όλα αυτά, θα σε αγαπάω πάντα.

Ρακούν

Ο Σασάκι διάβασε και ξαναδιάβασε αυτήν τη σύντομη ανάρτηση, που του έφερνε αναστάτωση. Όσο περισσότερο τη διάβαζε, τόσο πύκνωνε το μυστήριο.

Δεν μπορούσε να φανταστεί τι σήμαιναν οι φράσεις

«Σε εκείνη που αγαπάω περισσότερο», «το μυστικό αυτών των τριών ζωγραφιών» και «της όποιας αμαρτίας διέπραξες».

Αποφάσισε να αναζητήσει και να διαβάσει παλιότερες αναρτήσεις, μήπως τον βοηθούσαν να ξεδιαλύνει το μυστήριο. Η πρώτη ανάρτηση είχε ημερομηνία 13 Οκτωβρίου του 2008. Ανέφερε:

«Γεια σου κόσμε!» 13/10/2008

Αποφάσισα ότι από σήμερα θα κρατάω ημερολόγιο. Φαντάζομαι λοιπόν ότι πρέπει να ξεκινήσω με τις συστάσεις. Ονομάζομαι Ρακούν.

Σκόπενα να δημοσιεύσω μια φωτογραφία μου, καθώς την ετοίμαζα όμως, μου είπαν ότι είναι επικίνδυνο να δημοσιεύεις προσωπικές πληροφορίες στο διαδίκτυο, αντ' αυτού λοιπόν ορίστε ένα σκίτσο.

Στην πραγματικότητα, το έκανε η σύζυγός μου.

Ας πούμε ότι τη λένε Γιουκί. Είναι έξι χρόνια μεγαλύτερή μου.

Της είπα ότι θα ξεκινήσω ένα ιστολόγιο και της ζήτησα να μου ζωγραφίσει το πορτρέτο για να το χρησιμοποιήσω αντί για φωτογραφία, και δεν της πήρε ούτε πέντε λεπτά. Πρώην επαγγελματίας εικονογράφος, βλέπετε! Είναι τόσο ταλαντούχα!

Αν και νομίζω ότι με παραέκανε όμορφο...

Τέλος πάντων, το ιστολόγιο θα είναι ένα είδος ημερολογίου, όπου θα γράφω ό,τι τυχόν μου έρχεται στο μυαλό.

Σχεδιάζω να το ενημερώνω καθημερινά, ελπίζω λοιπόν ότι θα συνεχίσετε να το διαβάζετε!

Ρακούν

«Επέτειος» 15/10/2008

Γεια σας, εδώ Ρακούν!

Ξέρω πως είπα ότι θα ενημερώνω καθημερινά, χθες όμως ήμουν τόσο κουρασμένος, που έπεσα για ύπνο χωρίς να γράψω. Συγγνώμη. Θα βάλω τα δυνατά μου αποδώ και πέρα!

Λοιπόν, σήμερα, 15 Οκτωβρίου, είναι μία πολύ σημαντική μέρα.

Η πρώτη επέτειος του γάμου μας!

Αγόρασα ένα ολόκληρο κέικ για να το γιορτάσουμε. Ήταν λιγάκι ακριβό, μα τόσο νόστιμο!

Κατέληξα να τρώω δύο κομμάτια και η Γιουκί θύμωσε και είπε: «Μην τρως τόσο πολύ! Θα παχύνεις!». Είναι τόσο σκληρή! (ΚΛΑΨ)

Τα υπόλοιπα τέσσερα κομμάτια κατέληξαν στο ψυγείο. Είναι πρωινό για αύριο. Δεν βλέπω την ώρα!

Ρακούν

Οι αναρτήσεις συνεχίζονταν κάπως έτσι, τέσσερις με πέντε τη βδομάδα. Όλες ήταν για συνηθισμένα πράγματα, «Έφαγα το τάδε» ή «Πήγαμε και κάναμε το δείνα», και ο Σασάκι δεν μπορούσε να βρει κανένα στοιχείο που να συνδέεται με την «αμαρτία» ή τον «πόνο» της τελευταίας ανάρτησης.